

Un tip ciudat

(Sonderling)

14. 6. 1964, Jeffersonville - Indiana - SUA

W. M. Branham

Să rămânem pentru un moment în picioare. Scumpe DOAMNE, în rugăciune venim din nou în prezența Ta divină, pentru a-ți mulțumi pentru tot ce ai făcut pentru noi și pentru dragostea față de Tine și Cuvântul Tău din inimile noastre. DOAMNE, acești oameni pe care îi iubesc din toată inima, au adus în seara aceasta o jertfă, au venit și stau aici în încăperea aceasta fierbinte pentru că iubesc Cuvântul Tău.

Noi venim în seara aceasta, DOAMNE, să ne rugăm pentru bolnavi și suferinzi. Fie ca la sfârșitul acestei adunări să nu mai fie nici o persoană slăbită în mijlocul nostru, DOAMNE. Răsplătește-i pentru credințioșia lor, DOAMNE. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău și întărește-ne, DOAMNE, în timp ce purtăm ocară Ta. Ce prioritate este aceasta! Noi ne rugăm pentru toate acestea în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Eu nu găsesc cuvinte să exprim mulțumirea mea unui grup de oameni ca acesta care a venit și a luat loc în această clădire. Eu vreau să vă spun că noi vom merge mâine la Topeka în statul Kansas pentru a avea adunări până duminică viitoare. De acolo mergem în Philadelphia. După aceea vrem să trecem peste ocean în Kenya, Tanzania și Uganda la triburile de acolo. Tribul Mau Mau are acolo acum o revoltă. Eu nu pot să merg acolo ca misionar, dar voi încerca să merg ca vânător. Ei fac pregătirile pentru aceasta.

De obicei eu merg ca misionar acolo și apoi mă duc și la vânătoare; dar de data aceasta merg la vânătoare și voi fi misionar. Noi vrem să ajungem cumva la ei. Fratele Mattson-Boze încearcă să organizeze un safari cu care să merg la vânătoare, ca să mă lase înăuntru. Dacă voi merge cu acest safari, atunci el va merge la ambasadă și vă spune: "Fratele nostru Branham este în țară. Aveți ceva împotriva dacă va avea aici o adunare mică?" Cu aceasta se va face începutul și apoi așa merge mai departe. Deci noi nu știm încă dacă va fi posibil să facem aceasta; dar încercăm. Eu i-am spus DOMNULUI că dacă intervine ceva și nu se poate, atunci îl voi lua ca semn că trebuie să mă întorc aici la Jeffersonville pentru a vorbi despre cele șapte trâmbițe. Asta ar fi atunci în iulie sau august.

Dacă facem aceasta, atunci vom încerca să primim încăperea climatizată din școală. Acolo este răcoare și oferă oamenilor 1500-1800 de locuri. Este o clădire nouă, cinci străzi depărtare de aici. Noi am cerut odată sala, dar nu ni s-a dat. Între timp bărbatul care a împiedicat aceasta, a fost concediat din conducere. Urmașul

lui a spus că o putem primi oricând; când vrem. Noi suntem foarte bucuroși că o putem primi. Poate o primim acum și în iulie. Câți se vor ruga ca DOMNUL să conducă în așa fel, dacă primim o respingere?

Voi știți, mie îmi place Arizona. Este un stat minunat. Mie mi-a fost întotdeauna dor să fiu acolo. Frate Ben, poți să instalezi aceasta mai sus? O, scuză-mă! Aceasta este pentru înregistrarea pe bandă, și cealaltă la fel. Atunci este în ordine, frate Ben.

Eu am venit din Arizona aici și prin schimbarea climei am răgușit un pic. Noi avem aici cam 90, câteodată chiar 100% umiditate a aerului, acolo este media la unul, câteodată chiar la 20 de procente. Este de parcă te afli sub un cort de oxigen. Voi vă puteți gândi ce schimbare este pentru cineva care vine de acolo aici. Aceasta influențează vocea și toate celelalte.

Instalează așa cum a fost, frate Ben. Eu am făcut o greșală și am obiectat. Eu am crezut că se reglează aici, dar este acolo.

Vă rog, rugați-vă toți pentru noi. Eu va prețuiesc. Billy mi-a spus că cineva ne-a adus un coș cu piersici și alte lucruri. Eu nu vă pot mulțumi destul, și eu nu știu cum să vă mulțumesc. Eu mă simt așa de nevrednic să iau aceste lucruri de la voi. Eu mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și știu că El o va face, căci El a zis: " ... oridecâte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați ai Mei, Mie mi le-ați făcut." Dumnezeu vă va binecuvânta, de aceasta sunt sigur.

Arizona este un stat frumos, dar este ceva care îmi lipsește acolo: voi sunteți aceia. Așa este! Voi toți îmi lipsiți. Indiferent unde merg, voi nu sunteți acei pe care îi întâlnesc. Eu am prieteni în toată lumea, dar nu vă înlocuiesc pe voi. Eu nu știu, dar este ceva în grupul acesta mic. Eu mă gândesc la voi. Voi știți, Tucson este un oraș turistic. Bisericile îi atrag pe fiecare la sine. Este foarte greu. Ei nu sunt prea duhovnicești căci concurența este foarte mare. Asta îngreunează așa de mult. Dacă v-aș avea pe voi acolo în capelă și apoi să locuiesc acolo, atunci, cred eu, ar fi bine. Dar eu cred că atâta timp cât va mai fi această adunare și voi toți veniți, și eu voi fi aici până va veni Isus.

Rugați-vă pentru mine, cum am spus deja mai înainte. Eu nu vreau să repet, dar când sunt în fața voastră, sunt nervos și devin melancolic, sentimental și ușor iritabil. Eu și-așa am o astfel de înclinație. Mă distruge în interior. Dar voi știți, că indiferent unde mă duc, nicăieri pe pământ nu am un grup care ține așa la mine ca acesta de aici. Fie ca Dumnezeu să ne lase așa nedespărțiți, ca să fim și în împărăția viitoare împreună, aceasta este rugăciunea mea.

Înainte de a conduce la Hristos pe cineva acolo într-o cameră, am vorbit cu Bill Dauch care șade la ușă. În timp ce ei stătea acolo, am vorbit cu el. El are deja peste 90 de ani. El a spus: "Eu slăbesc. Ochii mei nu mai sunt așa cum ar trebui

să fie." Eu m-am gândit că acum doi ani am fost la el când inima lui nu a mai funcționat deloc și el era pe moarte. Doctorul care l-a consultat și a spus că nu va mai deveni sănătos, acest medic a murit între timp. Bill Dauch însă șade aici. El are acum 91 de ani. Eu am spus: "Bill, în ceea ce privește munca și aceste lucruri, tu nu mai poți face nimic pe acest pământ, dar eu îi rog pe Dumnezeu să îți dea putere, pentru că tu iubești așa de mult adunările." Acest bărbat de 91 de ani merge prin toată națiunea cu mașina, indiferent dacă este frig, cald, uscat sau altceva, pentru a asculta Cuvântul. Dumnezeu să binecuvânteze aceste suflete curajoase.

Eu trebuie să-mi mai cer iertare pentru că azi dimineată v-am reținut trei ore. Totuși eu am scurtat mesajul lăsând o parte peste care am trecut. De aceea eu i-am rugat să nu facă încă banda. Cândva când vom avea o încăpere corespunzătoare, mă voi întoarce la aceasta. Eu simt Duhul, dar când mă uit la voi și știu că vă este cald, atunci mi se rupe inima în interior. Eu nu vreau să suferiți. Eu vreau să vă simțiți bine. Asta mi-a făcut griji.

Exact așa este când văd oameni bolnavi. Dacă eu nu pot să simt împreună cu oamenii bolnavi, atunci nu le pot fi un ajutor. Eu trebuie să simt pentru ei. Tot așa este cu voi; eu trebuie să simt împreună cu voi, altfel nu pot să fiu fratele vostru. Eu trebuie să simt cu voi. Și acesta este cazul. Dumnezeu știe, că este adevărat.

Seara aceasta o să fie pentru rugăciunea pentru bolnavi. Eu vreau să-i laud pe: fratele Collins, fratele Hickerson, fratele Neville, fratele Capps, conducerea și pe toți cei răspunzători și să le urez binecuvântare. Mi s-a relatat cât de bine ordonați totul în adunare și cum totul este la locul potrivit. Eu vă sunt mulțumitor. DOMNUL să vă binecuvânteze că încercați să împliniți indicațiile. Mereu primesc scrisori în Tucson în care se spune: "Frate Branham, nu mai este așa ca înainte. Este cu totul altfel. Se simte prezența lui Dumnezeu foarte mult!" Pentru aceasta sunt mulțumitor. DOMNUL să vă binecuvânteze.

În seara aceasta am citit un text biblic pe care vreau să îl prezint și să vorbesc câteva cuvinte. Poate citim încă două texte biblice și vorbim scurt despre ele. Apoi mă voi ruga pentru bolnavi. Nu va dura mult; eu voi fi atent la ceas și voi încerca să mă grăbesc.

Eu cred că într-o adunare unde nu este citit Cuvântul lui Dumnezeu și nu este dat nici un îndemn, nu este completă. Mulți dintre voi au rămas și trebuie să călătorească mai departe. O, cum prețuiesc eu aceasta, să vă văd pe fiecare dintre voi! Când sunt acolo în Arizona, îmi zic: "Dacă îl văd, mă duc la el, îi scutur mâna și îl îmbrățișez." Acum ședeți toți aici - la cine să mă duc acum? Voi știți ce vreau să spun. Eu nu aș ști cu cine aș începe și cum ar fi. Dar eu vă iubesc și Dumnezeu vă iubește.

Dacă nu greșesc, eu am textul corect în fața mea. Eu vreau să citesc din 1 Corinteni 1, de la vers. 18 și 2 Corinteni 12, verso 11. Din aceasta iau tema mea. Eu voi deschide imediat și voi citi, apoi ne vom ruga și în încheiere voi începe să vorbesc scurt despre această temă.

1 Corinteni 1, de la vers. 18: "Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: 'Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți, și voi nimici priceperea celor pricepuți.' Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostiț Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune; dar noi propovăduim pe Hristos cei răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie; dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu, este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decât oamenii."

Și 2 Corinteni 12, vers. 11, Pavel spune: "Am ajuns nebun: voi m-ați silit. Dar voi trebuia să mă lăudați; căci, măcar că nu sunt nimic, totuși cu nimic n-am fost mai pe jos de acești apostoli așa de minunați."

Să ne rugăm. DOAMNE Isuse, pune binecuvântarea Ta pe puținele cuvinte care au fost citite în seara aceasta și care au fost scrise atunci prin marele apostol Pavel, astfel încât noi să fim îmbogățiți auzindu-le în seara aceasta și să le folosim în viața noastră, pentru ca să fim lucrarea lui Dumnezeu și să fim formați așa cum vrea să ne aibe El. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

În seara aceasta voi vorbi scurt despre tema "Un tip ciudat", dacă este în voia DOMNULUI. Eu am ales un titlu neobișnuit, dar eu cred că prin aceasta aduc la exprimare mai mult sau mai puțin ceea ce vreau să spun.

Voi știți, astăzi sunt atâtea motive pentru care oamenii sunt denumiți "ciudați". Aceasta expresie, dacă ați auzit-o vreodată, denumește un om care li se pare altora mai deosebit, special. Fără îndoială mulți dintre noi părem ciudați unii altora.

Când am mers odată pe stradă în Los Angeles, California, am văzut un om foarte ciudat, care se și comporta deosebit. El mergea pe stradă nu pentru a observa ceva, ci de parcă ar merge la o plimbare de după masă. Eu m-am dus pe partea cealaltă a străzii pentru a vedea ce face. Toți se uitau și râdeau de el, pentru că se comporta așa de ciudat. Eu am observat că el avea o placă agățată în față și m-am gândit: "Uită-te o dată de ce râd toți de acest bărbat ciudat, deosebit." Eu l-am observat, și când îl priveam, oamenii începeau să râdă de el. El dimpotrivă, avea un altfel de zâmbet, un zâmbet de mulțumire. Zâmbetul pe care îl aveau

oamenii față de el, era mai mult batjocoritor. Dar el se părea că era mulțumit cu ceea ce făcea.

Este ceva deosebit, dacă un om este convins că ceea ce face este corect. Chiar dacă el pare altora ciudat - dacă este convins că ceea ce face este corect, atunci să rămână la aceasta. Când am fost foarte aproape de acest bărbat, am văzut cuvintele de pe plancarda care o avea pe pieptul lui: "Eu sunt un nebun", dedesubt scris: "pentru Hristos". "Eu sunt un nebun" era scris cu litere mari; dedesubt scria: "pentru Hristos". Toți râdeau de aceasta.

Când bărbatul și-a făcut loc prin mulțimea care râdea tare de el, m-am întors pentru a vedea ce este scris pe spate. Acolo era un semn mare de întrebare, jos era scris: "Al cui nebun ești tu?"

Eu mă gândeam: "Este ceva adevărat." Se părea că el este mulțumit că este un nebun pentru Hristos. Și Pavel a spus că din pricina lui Hristos a devenit un nebun. Fratele Troy de la oamenii de afaceri ai Evangheliei pline, un prieten bun de-al meu, este măcelar. Când a prelucrat odată carne de porc, a primit o infecție la mână. Sigur știu unii dintre voi ce fel de germene patogen a fost acela. El mănâncă. Pentru a-i salva viața, trebuiau să-i amputeze trei degete. Deși el mai are la o mână numai două degete, el lucrează mai departe ca măcelar.

Într-o măcelarie din Los Angeles a lucrat odată un german împreună cu el. El a încercat mereu să-l aducă la Hristos; dar el spunea: "Eu sunt lutheran." Lui îi era de ajuns asta. El era mulțumit că era un creștin, pentru că făcea parte din biserica lutherană. Într-o seară a avut fratele Troy prioritatea de a veni cu el împreună la adunare. Numele lui era Henry. "Henry" se spune în germană "Heinrich". De aceea el era numit "Heini". Voi ați auzit deja sigur aceasta denumire. El a spus:

"Heini, ce ar fi dacă ai veni în seara aceasta cu mine la adunare?"

"Eu cred că vin cu tine", a spus el. El a venit deci într-o astfel de adunare demodată unde mai era ora de rugăciune. Acolo el și-a predat inima lui Hristos. În următoarea zi acest german era plin de bucurie. El mergea mereu cu mâinile ridicate prin clădire și spunea: "Slavă lui Dumnezeu. Mulțumesc, DOAMNE Isuse." Prin aceasta el a atras atenția tuturor asupra lui. Vedeți, el a devenit un tip ciudat pentru toată măcelăria. El prelucra carnea, se gândea la DOMNUL și începea să plângă. El punea cuțitul jos, mergea pe coridor în sus și în jos; nu pentru că era isteric, ci pentru că pur și simplu era cuprins de dragostea lui Hristos, și el spunea: „O, cum Te iubesc pe Tine, Isuse." Așa mergea El încolo și înapoi. Când a trecut șeful pe acolo și l-a văzut cum umblă pe acolo și plânge, nici nu l-a observat pentru că el se gândea la Isus. Și iarăși își ridica mâinile sale, lacrimile curgeau pe obrajii lui și a spus: „O, Dumnezeule, cum Te iubesc pe Tine."

Apoi șeful a zis: "Heini, ce s-a întâmplat cu tine? Toți care lucrează aici vorbesc numai despre tine. Ce s-a întâmplat cu tine, Heini?"

Germanul a răspuns: „O, șefule, slavă lui Dumnezeu, eu am fost salvat." El a întrebat: "Ce s-a întâmplat?" El a spus: "Eu am fost salvat. Când am fost la aceasta misiune mică cu fratele Troy, care lucrează și el aici, eu am fost salvat. Isus a venit în inima mea. Eu sunt așa de plin de dragostea Lui."

El a răspuns: "Tu precis te-ai dus la grupul acela de nebuni." „O," a spus el, "Slavă lui Dumnezeu! Mulțumire lui Dumnezeu pentru nebuni. "

„Știi tu, dacă scoți de la o mașină piulițele și apoi circulă, atunci nu ai mai mult decât o grămadă de tablă."

Eu nu știu, dar eu cred că germanul avea dreptate. Piulițele sunt cele care țin ceva împreună. Eu cred că ele sunt acelea care țin câteodată împreună o biserică sau o civilizație.

Când m-am întors acum câteva zile din Prescott, am privit pustiu și am descoperit înainte de a ajunge în Phoenix, că s-au făcut grădini japoneze în care înfloresc flori minunate. Eu am păzit ca băiat vitele în regiunea aceasta. Atunci nu creștea nici măcar iarba, de aceea ele mâncau fructe de cactuși și altele. Eu am observat că prin aceasta ei încearcă să cultive ceva în pustie. În pustiu cresc numai cactuși, dar nu flori. În fața casei noastre pe care am închiriat-o de la sora Larsen - eu cred că a fost azi dimineață aici, căci eu am văzut-o - a făcut un strat cu flori. Pământul de acolo este numai din nisip, de aceea ea a făcut din pământ pe fiecare parte a casei un strat de flori. Eu trebuie să merg în fiecare dimineață afară ca să ud florile acestea. Dacă nu le ud, atunci se usucă. În afară de aceasta trebuie să le stropesc cu o soluție ca să nu primească păduchi, căci altfel le-ar mânca insectele. Circa zece metri mai departe, și anume în pustie, cresc flori, și s-ar putea săpa câțiva metri adâncime și ar fi ca un butoi cu pulbere - nimic în afară de praf. Acolo nu există deloc apă și cine le stropește? Dacă cele din strat nu sunt udate și stropite, atunci le vor mânca insectele, păduchii. Dar păduchii nu mănâncă florile care cresc afară în pustie. Ea nu trebuie să fie îngrijită sau udată zilnic. Ea este o capodoperă a Creatorului. Cealaltă este o cultură încrucișată.

Eu cred că creștinismul este o nebunie pentru oameni, pentru că noi avem o mulțime de credincioși încrucișați în loc de credincioși adevărați, oameni care trebuie îngrijiți și "stropiți" ca să rămână în adunare.

Eu pot să-mi închipui cum a fost prima Biserică și să o compar cu încrucișările de astăzi. Ele sunt un produs inferior în comparație cu prima Biserică. Ei erau credincioși stabili în Dumnezeu, plini cu Duhul Sfânt. Ei nu erau dădăciți. Ei nu trebuiau să fie mângâiați și să li se spună că sunt acceptați; dacă erau plictisiți de

un loc, atunci să meargă în altul. Sau voi să îl faceți diacon dacă vine la voi și îi părește pe ceilalți. Aceasta este o cultură încrucișată.

Eu m-am gândit la pictura originală "Cina" de Vinci. Eu cred că este pictată de el. Vă puteți închipui cât poate costa pictura originală? Sute de dolari nu sunt de ajuns pentru a cumpăra originalul, căci nu este stabilit prețul pentru că are o valoare așa de mare. Dar o copie ieftină poți cumpăra deja cu câțiva dolari.

Oamenii de astăzi nu pot înțelege asprimea credincioșilor adevărați; pentru ei sunt nebuni. Voi știți, lumea ajunge mereu într-o astfel de stare încât din când în când are nevoie de un nebun ca să fie din nou echilibrată. Trebuie să se ridice cineva care este un pic altfel. Atunci el este pentru generația aceea un nebun. Nu demult m-am gândit: astăzi cine nu este un nebun? Întotdeauna ești pentru cineva un nebun. Eu cred că lumea devine total nebună. Știți voi, că acesta este un timp în care oamenii nu pot deosebi adevărul de fals? Voi vedeți că ei tac când este vorba să decidă, când este vorba despre decizia introducerii sau nu a Bibliei în școli. Ei nu recunosc în ce direcție îi duce politica lor. Gândiți-vă asupra acestui lucru. Eu nu știu cum este acum în Indiana, dar în statul Arizona este împotriva legii dacă se citește la școală din Biblie. Eu cred că în Indiana și în aproape toate celelalte state din Statele Unite este așa numai pentru că o femeie necredincioasă a schimbat programul. Gândiți-vă numai, este împotriva legii dacă se citește din Biblie în școlile noastre oficiale, dar impozitele credincioșilor sunt folosite pentru a învăța necredința în școli!

Politica! Noi avem nevoie din nou de un Abraham Lincoln, un Patrick Henry, un american care se ridică și numește corect ce este corect și fals ce este fals, indiferent de pozițiile politice.

Știți voi, că predicatorii de astăzi nu pot deosebi dacă este corect Cuvântul lui Dumnezeu sau denominațiunea bisericească? Ei nu știu pe ce drum trebuie să meargă. Ei nu pot deosebi între corect și fals. Se spune: "Eu știu că este scris în Biblie, dar biserica noastră spune ..." Oamenii nu sunt în stare să deosebească între corect sau fals. Tot ce este în contradicție cu Biblia, este pe dos! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, fiecare cuvânt omenesc este minciună, pentru că este contrariul acestuia. Încercați o dată să stați pe poziție în timpul acesta, atunci deveniți un nebun.

Să observăm acum unele personalități. Eu pot să mi-l închipui pe prorocul Noe în epoca aceea mare în care a trăit; în epoca mare, științifică, în care au fost construite piramidele și sfînxul, și în care puteau dovedi prin cercetări științifice că în cer nu există apă. Apoi a venit acest bărbat bătrân și a spus: "Va cădea ploaie pe pământ." Pentru acea generație Noe era un nebun. El a devenit un nebun.

Să ne gândim la Moise când s-a dus la faraon și a spus: "DOMNUL m-a trimis aici ca să-i eliberez pe sclavi." Cu un toiag în mână stătea față-n față cu o armată

mare care cucerise întreaga lume. Faraon în genialitatea lui științifică credea că Moise este un nebun. Pentru ei, el era un nebun.

Eu pot să mi-l închipui pe proorocul Ilie în epoca lui mare și cum a fost atunci în epoca modei, când Ahab și Izabela domneau peste pământ, și Izabela vroia să poarte totul după moda nouă și toate femeile se îmbrăcau ca ea, se fardau pentru că ele stabileau moda. Dar când a venit apoi bătrânul cicălitur Ilie și s-a împotrivit întregii națiuni, el a fost pentru Ahab un nebun. Așa este!

Amos, proorocul, s-a ridicat într-un timp în Samaria, când era ca Hollywoodul nostru astăzi; cum erau îmbrăcate pe stradă, preacurveau în public; cum se comportau și trăiau. Și astăzi se preacurvește în public în fața voastră.

Într-o seara m-am dus undeva să mănânc, și fetele și băieții de acolo se îmbrățișau și se sărutau nu știu cum. Știi tu soră scumpă, că aceasta este în parte preacurvie? Dacă tu te lași sărutată de un bărbat, atunci el a preacurvit deja în parte. Tu să nu te lași sărutată de el până nu sunteți căsătoriți, căci glandele hormonale masculine și feminine sunt stimulate prin buze. Înțelegi tu aceasta? Dacă se ating celulele masculine cu cele feminine, poate să fie oriunde, tu ai preacurvit deja în parte. Să nu te lași sărutată de un băiat până nu este luat voalul de pe fața ta și tu ești nevasta lui. Să nu o faci. Este preacurvie. Prin aceasta se stimulează glandele masculine și feminine. De ce nu sărută un bărbat pe un alt bărbat și o femeie altă femeie pe buze? Pentru că glandele nu se stimulează. Copiii iau naștere când se unesc celulele masculine cu cele feminine. Peste tot este aproape preacurvie publică. Tot ce se poate vedea la televizor este mizerie. Nu este de mirare că imoralitatea crește. Cum pot să facă asta și să se stimuleze sărutând aceste femei pe buze, deși e știu că este preacurvie! Dumnezeu nu o va ierta, numai dacă vă pocăiți.

Când s-a ridicat acest prooroc mare, Amos - el este cunoscut ca unul din proorocii mai mici pentru că nu a fost scris prea multe despre el; dar el avea Cuvântul DOMNULUI - el a văzut orașul și parcurile în care se aflau bărbați și femei îmbrățișați; ca un Hollywood modern. El a mers prin oraș și a spus: "Pocăiți-vă sau dacă nu, veți pieri!" El era un nebun. El li se părea lor ca un nebun.

Când s-a ridicat Ioan Botezătorul, el era un nebun pentru denomi-națiunile religioase din timpul acela. El a avut posibilitatea să devină preot și să calce pe urmele tatălui său. Dar el a respins aceste lucruri și Dumnezeu l-a îndepărtat de credințele denomi-națiunilor, pentru că slujba lui era prea importantă. El urma să vestească venirea lui Mesia. El nu avea de-a face nici cu fariseii și nici cu saducheii, el a respins multe grupuri și a spus: "Să nu spuneți: ‚Noi avem ca Tată pe Avraam.‘ Căci eu vă spun: Dumnezeu poate trezi din pietre copiii lui Avraam." Pentru lumea religioasă din epoca lui el era un nebun. Așa este!

Când s-a ridicat Isus, El a fost pentru oamenii religioși din timpul lui, la fel un nebun, căci ei au spus: "TU ești un samaritean și Ți-ai pierdut mințile. Tu ești un nebun." Cu alte cuvinte: un rătăcit. Așa îl considerau oamenii pe El, DOMNUL și Salvatorul vostru! Pe când Pavel studia la picioarele lui Gamaliel și avea posibilitatea să devină într-o zi episcop, a fost aruncat la pământ de o lumină supranaturală pe drumul Damascului. El a privit în sus, și pentru că era un iudeu, El știa ce înseamnă acest stâlp de foc care a condus poporul său. El a întrebat: "Cine ești Tu, DOAMNE?" El a răspuns: "Eu sunt Isus ... "

Când el a părăsit întreaga lui teologie și a devenit un predicator obișnuit de stradă, el a fost un nebun. El a spus: "Eu am devenit un nebun." El nu s-a mirat că oamenii credeau că el este nebun. Lui Festus el i-a zis:

"Eu nu mi-am pierdut mințile." El L-a recunoscut pur și simplu pe DOMNUL. Dacă DOMNUL Isus este recunoscut astăzi în mijlocul unui grup religios, din nou sunteți considerați nebuni. Eu sper că nu scăpați aceasta. Nu s-a schimbat. Eu aş putea să mai spun multe despre aceasta, dar din cauza rândului de rugăciune vreau să mă grăbesc.

Martin Luther a fost un preot german. Într-o zi el a luat hostia, a aruncat-o pe scări și a zis: "Acesta nu este adevăratul trup al lui Isus Hristos. Aceasta este numai pâine care a fost făcută aici." Și el a vestit că neprihănitul trebuie să trăiască prin credință. Pentru biserica catolică el era un nebun. Ei l-ar fi putut ucide pentru aceasta, dar pentru că era un nebun, l-au lăsat în pace. El a devenit un nebun pentru generația aceea.

John Wesley s-a ridicat într-o epocă imorală în Anglia. Când a izbucnit trezirea sub Wesley, întreaga lume era stricată, peste tot domnea imoralitatea. Biserica anglicană se abătuse așa de mult, încât nu mai era o trezire, ci numai o gândire calvinistă. Atunci s-a ridicat John Wesley cu cuvântul sfințirii, să se curățească de imoralitate. El a devenit un nebun. Wesley a amintit în cartea lui că odată i s-a pus un bărbat al bisericii Angliei în cale când mergea pe drum. Ei credeau că el este nebun, astfel bărbatul acesta i s-a pus în cale. Wesley era mic de statură. Acest flăcău mare a crezut că îl poate băga ușor în buzunar, de aceea i s-a pus în cale. Wesley s-a apropiat de El și a zis: "Scuzați-mă, domnul meu. Ați putea merge de-o parte; eu sunt grăbit." Anglicanul i-a răspuns: "Unui nebun nu îi plec din cale." Wesley și-a ridicat politicos pălăria, l-a ocolit și a spus: "Eu o fac întotdeauna." Voi vedeți, acesta a fost unul din nebuni. Unul a fost pentru Hristos, celălalt pentru biserică. Voi sunteți deci întotdeauna un nebun pentru cineva.

Când au venit penticostalii acum cincizeci de ani, s-a spus: "Acești oameni sunt nebuni." Ei erau nebuni pentru că ei condamnau depravarea din epoca aceea când s-au ridicat. Dar ce au făcut penticostalii? Ei s-au întors la vărsăturile de la care au

venit, în depravarea denominațională. Știți ceva? Este timpul să se ridice din nou un nebun. Da, este timpul. Așa este.

Observați, înainte de a exista o piuliță, trebuie să fie mai întâi un șurub pe care se potrivește piulița. Piulița are un filet care se potrivește cu șurubul. Dacă nu este cazul, atunci nu se potrivește. Observați, toți care au primit filetul mesajului Evangheliei în zilele lui Noe, i-a atras Noe "piulița" în arcă înăuntru. Depinde de filetul vostru, pe ce se potrivește filetul vostru. Dacă voi aveți filetul lumii, ea vă va atrage; sunteți potriviți pentru filetul Cuvântului, vă va atrage Cuvântul. Depinde de filetul vostru, de ce sunteți atrași. Noe care era o astfel de "piuliță", s-a ridicat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru epoca aceea științifică și religioasă în care a trăit el, la fel a fost un nebun. El i-a atras în corabie pe acei care vroiau să fie salvați - Amin! Ei, care au fost aleși dinainte. Șurubul a fost făcut înainte de piuliță. Filetul șurubului trebuie să se potrivească cu piulița.

Și Satana are șuruburi și piulițe; șuruburi și piulițe ale acestei lumi. Faraon era pentru Moise un nebun, exact așa ca și Moise pentru faraon. Faraon a atras națiunea lui cu trucuri științifice. Moise, care era "piulița" lui Dumnezeu, a atras poporul în țara făgăduită. Depinde ce filet aveți. El a atras biserica afară din Egipt, așa cum a atras Noe biserica din lume în arc. Moise a atras biserica din Egipt în țara făgăduită a lui Dumnezeu.

Fiți foarte atenți, căci șuruburile și piulițele sunt asemănătoare. Fiți atenți numai la filet. În Matei 24, 24 Isus vorbește despre posibilitatea ca cei aleși să fie ispitiți.

Americanii și denominațiunile lumii au nevoie de un nebun. Metodistii, baptiștii și presbiterienii sunt toți împrăștiați în una și alta și se luptă între ei. Dar la sfârșit El vor primi un filet care se potrivește pe același șurub. Dumnezeu le dă un șurub și o piuliță - Consiliul mondial al bisericilor. El îi va atrage pe toți împreună. Așa este! Sigur va face aceasta! Consiliul mondial al bisericilor îi va aduna. Voi știți, noi am vorbit nu demult despre aceasta. Fără nici un motiv nu se poate întâmpla nimic. Femeile vor să se dezbrace, ele vor să poarte pantaloni scurți și totuși să facă parte din adunare. Ele vor să poarte bichini, și toate acestea. Ele vor să o facă și totuși să facă parte din adunare. Ele zbiară tare și dansează la rugăciune. Aceasta să fie o rugăciune?

Dacă aș avea timp, v-aș demonstra că este închinare la Satana dacă se dansează așa și se fac alte lucruri asemănătoare. Eu aș putea să v-o demonstrez în țările păgâne. Ei vor să se roage și să mențină mărturia și să rămână în biserică. Deci Dumnezeu a admis un Ernie Ford. Ei au cântat cântări duhovnicești și susțin că sunt creștini. Sunt "piulițe" al căror filet nu este în concordanță cu Cuvântul.

Eu am vrut să vorbesc o jumătate de oră. Aceasta a trecut deja. Dar ascultați: lumea vrea o "piuliță" și Satana le-o da. Filetul ei este deja potrivit. În timp ce

lumea obține filetul potrivit pentru o piuliță, totuși mai există un popor care se numește "Mireasă". Și ea va primi un filet. Dumnezeu îi va trimite Miresei o "piuliță" prin care va ieși din acest haos și va fi atrasă în prezența lui Dumnezeu. Filetul acestei "piulițe" va concorda cu Cuvântul.

Acum câteva zile un critic din Tucson mi-a zis: „Știi tu, unii oameni te consideră un nebun, alții fac din tine un dumnezeu." Eu am spus: "Oarecum este corect." Eu știam că el încearcă să mă critice. El a spus: "Oamenii spun că tu ești dumnezeu." Eu am spus: "Păi, da." Eu știam că oamenii nu o făceau, dar mie îmi era clar că el nu înțelegea pentru că se afla de partea cealaltă. De aceea eu am zis: "Nu este prea departe de Cuvântul lui Dumnezeu, nu-i așa?" Eu vroiam numai să-l fac să înțeleagă că nu ne-am pierdut, ci știm unde stăm - cum avem pânzele și ce vânt ne poartă; că noi știm ce filet avem și ce piuliță se potrivește. Noi știm cum stăm. Eu am spus: "Aceasta nu este de fapt în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu-i așa? - Gândește-te, când Dumnezeu l-a trimis pe Moise la poporul Israel, El i-a vorbit: "El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu." (Exod 4, 16). Așa este. Isus a spus că toți proorocii au fost dumnezei (Ioan 10, 34-35). Acești bărbați au fost dumnezei. Așa este. Dumnezeu spune așa.

Ascultați Cuvântul pe care l-am predicat și ceea ce am spus azi dimineată, că Dumnezeu se ascunde după piei (Exod 25). Dumnezeu se ascunde și într-un om. Asta a făcut El. Când s-a descoperit Dumnezeu lumii, El s-a ascuns după o perdea, într-un bărbat care era numit Isus. El s-a ascuns într-un bărbat care se numea Moise. Ei au fost dumnezei - nu ce înțelegem noi, ci a fost Dumnezeu, acel Dumnezeu care a luat mereu o altă învelitoare și făcea întotdeauna același lucru, și anume că El aducea Cuvântul. Dumnezeu a făcut-o așa, căci El știe că omul trebuie să aibe ceva înaintea ochilor.

Noi toți suntem născuți în această lume. Așa cum v-am spus azi dimineată, nimeni nu avea voie să facă același lucru ca Moise. Dumnezeu nu se ocupă niciodată de doi oameni în același timp, ci El ia întotdeauna numai unul. Nimeni nu avea voie să îndrăznească să-L imite pe Moise. Moartea firească era urmarea dacă încercau să-L imite și să calce împreună cu el în fața stâlpului de foc. Nu toți oamenii sunt destinați, născuți, să intre în domeniul supranatural. Dar Dumnezeu a ales pe cineva pe pământ care să îl reprezinte ca mesager. Acest mesager a fost destinat de Dumnezeu să intre în marele supranatural necunoscut, să vadă și să le descopere lucrurile care nu pot fi înțelese cu mintea firească. Prin aceasta este descoperită taina lui Dumnezeu și sunt spuse dinainte lucruri care sunt, au fost și care vor fi. Ce este? Dumnezeu - Dumnezeu, care se ascunde într-un om. Așa este.

Sam Connelly care locuiește în Tucson, a venit acum câțiva ani cu domnul Kidd aici și a fost vindecat de o tumoare din cauza căreia a suferit ani de zile.

Când am ajuns ultima toamnă acolo, am aflat că doctorul din Tucson i-a găsit lui Sam o piatră care era mare cât o bilă. Mulți dintre voi îl cunosc pe fratele Sam Connelly; El este din Ohio. La un control medical lui i s-a spus: "Sam, pregătește-te. Săptămâna viitoare voi scoate piatra afară." El a întrebat: "Nu pot să o elimin, doctore?" El i-a răspuns: "Este imposibil; ea este prea mare." A fost chemat un taxi și a fost adus acasă. De acolo el mi-a telefonat și a spus: "Eu vreau să vii și să te rogi pentru mine, frate Branham." De ce m-a chemat pentru acest caz? Eu am început să mă rog pentru el, apoi am spus: "Sam, este AȘA VORBEȘTE DOMNUL: piatra va ieși singură afară." Deja în dimineață următoare el a adus piatra la doctor. Doctorul a spus: "Domnule Connelly, eu nu înțeleg cum s-a putut întâmpla aceasta." El a răspuns: "Eu cred în Dumnezeu, și Dumnezeu mi-a îndepărtat piatra." Doctorul de-abia a putut crede, exact așa cum nu putea înțelege că tumoarea mare de la nevasta mea a dispărut. Voi știți despre aceasta.

Circa șase luni mai târziu, asta a fost acum două, trei săptămâni, Sam Connelly a primit ceva la inima. Eu nu știu cum se numește aceasta boală de inimă, era ceva la vasele inimii și a fost un blocaj coronarian; eu nu știu exact. Este foarte periculos; se spune că nu trăiești dacă ai aceasta. Aceasta a cauzat un infarct și inima lui nu a fost alimentată cu destul sânge. Picioarele lui s-au umflat așa de tare, astfel încât erau mai groase decât femurul. Ei l-au adus la doctorul care a spus: "Duceți-l cu grijă acasă sau la spital." Sam a spus: "Eu nu vreau la spital." Doctorul a spus: "Duceți-l acasă. El trebuie să rămână culcat și șase luni nu are voie să-și miște capul sau picioarele. El ar putea muri în fiecare clipă."

Fratele Norman mi-a telefonat; noi l-am vizitat pe fratele Sam în seara aceea, și când ne-am rugat pentru el, DOMNUL a vorbit. În dimineață următoare Sam s-a dus din nou la doctor, și-a ridicat pantalonii, s-a așezat în fața doctorului și a zis: "Uitați-vă aici, doctore." Doctorul a făcut o electrocardiogramă și a spus: "Eu nu înțeleg aceasta. Puteți să mergeți din nou la lucru." Apoi el l-a întrebat: "Din care biserică faceți parte?" El a răspuns: "Din niciuna." Apoi el a răspuns: "Nu puteți fi un creștin dacă nu faceți parte dintr-o denominațiune. Asta trebuie să fie." Vedeți, mai mult doctorul nu știa. Pentru el Sam era un nebun, și el era pentru Sam, pentru că el i-a pus o astfel de întrebare. Ce s-a întâmplat apoi? Sam a venit și m-a întrebat: "Ce pot să-i spun cuiva care mă întreabă de aceasta, frate Branham?"

"Spune-i respectivului că tu faci parte din ‚unica Biserică’ și tu nu poți să intri în ea pentru că nu este o denominațiune, ci poți numai să fi născut în ea."

O doamnă, care este bună prietenă cu sora Norman, a făcut acum șase luni leucemie. Eu i-am uitat numele. Ea era o femeie frumoasă de circa 30 de ani. Ea trăiește despărțită de soțul ei, și ei îi era așa de rău încât de-abia mai putea merge. La sfârșit a fost așa de rău, încât doctorii i-au ordonat liniște la pat. Doctorul

venea la ea acasă și a ajuns așa de rău că el i-a mai dat de trăit până miercurea următoare. Apoi urma să moară. Doamna Norman a făcut cumva și a adus-o din pat până aici. Ea trebuia să o sprijine în scaun ca să poată șede dreapta. Săraca șede acolo, se clătina încolo și înapoi, avea părul cărunt, pielea era galbenă de cancer, de leucemie. Eu am spus: "Soră, eu pot să mă rog pentru tine." Cu lacrimi în ochi, ea a încercat să vorbească. Eu am întrebat: "Ești credincioasă?"

Ea a răspuns: "Eu sunt metodistă."

După aceea eu am spus: "Eu am vrut să știu dacă ești o creștină."

Ea a răspuns: "Vrei să spui dacă aparțin de o biserică creștină?"

Eu am spus: "Nu, doamna mea. Eu vreau să spun dacă tu ai fost născută din nou prin Duhul lui Dumnezeu și Îl iubești pe DOMNUL Isus."

Ea a răspuns: "Eu am făcut întotdeauna parte din biserică."

Apoi eu am spus: "Dacă te menține Dumnezeu în viață, îmi promiți că vei veni la mine ca să îți arăt mai clar calea DOMNULUI?"

Ea a răspuns: "Eu sunt pregătită să promit totul lui Dumnezeu. Dacă îmi va lăsa viața, îi voi sluji."

Apoi eu am văzut o viziune și am spus: "Așa vorbește DOMNUL: nu te pregăti pentru moarte; pune de-o parte tot ce vrea să îți spună că vei muri poimâine, căci tu nu vei muri." Aceasta a fost luni, miercurea următoare urma să moară. Ultima duminică, acum o săptămână, ședeam cu ea acolo în cameră. Ea cântarea 15 kg mai mult. Doctorul nu a putut să găsească nici măcar o urmă de leucemie. Ea a vrut să cunoască calea DOMNULUI. Apoi am trimis-o să se boteze în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Poate El era privit ca nebun, dar totuși El a spus: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. "

Eu am făcut o vizită unui bărbat tânăr, Leo Mercier, cei care a înregistrat mai demult benzile. El are un parc de tiruri. Eu m-am rugat pentru câțiva oameni, printre altele și pentru o femeie cu numele Lokar. Ea a avut paisprezece operații de cancer și doctorii au considerat-o pierdută. Eu m-am rugat pentru ea și i-am spus că nu va muri, ci va rămâne în viața. Acum nu mai este urmă de cancer. Datorită acestui fapt au venit douăzeci și opt de rudeni de-ale ei, au fost salvați și umpluți cu Duhul Sfânt. Despre El poate a fost spus că "Ii lipsește o doagă", dar îi atrage pe toți oamenii care vor să vină. Filetul este în concordanță cu Cuvântul. Vedeți voi ce vreau să spun?

Alaltăieri am primit o scrisoare. Eu am pus-o într-un dosar. Era anul trecut în primăvară când m-am întâlnit cu un indian tânăr care se numea Oscar, acolo în apropiere de autostradă, când am fost la vânatoare. A fost acolo unde a trebuit să prind un caribu și un urs Grizzly, cum mi-a spus îngerul DOMNULUI. Voi vă

amintiți că v-am povestit despre aceasta. Băiatul a venit cu mine în cort. Când But m-a rugat să cer binecuvântarea lui Dumnezeu, el și-a pus mânușile pe care le purta la călărie și a plecat afară. El era catolic; pe el nu îl privea aceasta.

În toamnă stătea lângă mine, când mama lui era pe moarte după un infarct de inima. El m-a întrebat: "Nu poți să vii să te rogi pentru ea?" Eu m-am dus împreună cu El în coliba mică indiană. Toți se adunaseră în jurul acestei marne muribunde. Ea nu vorbea nici un cuvânt englezește. Duhul Sfânt s-a coborât și i-a spus mamei ce s-a întâmplat, fiica ei a tradus. El i-a spus numele ei, i-a spus cine este ea, din care trib face parte și ce se va întâmpla. Mama aceea a fost vindecată pe loc.

În dimineață următoare, când mi-am propus să călăresc patruzeci de mile pentru a primi o oaie, i-am vizitat din nou. Ei erau toți adunați. Ea vroia chiar să se urce pe cal pentru a merge să usuce carne de elan. Eu am spus: "Când am început să mă rog aseară și am spus: 'Tatăl nostru care ești în ceruri', voi ați fost de acord și ați spus o rugăciune catolică." Eu am lăsat-o să facă asta. "Acum îi voi mulțumi lui Dumnezeu. Dar acum noi nu spunem rugăciuni, ci ne rugăm."

Apoi ea a răspuns: "Noi nu mai suntem catolici. Noi credem așa cum crezi tu. Noi vrem să ne botezi corect. Și noi vrem să avem Duhul Sfânt." Acum câteva luni au dispărut caii lui Oscar și el nu îi mai putea găsi. Șeful l-a certat și a spus: "Oscar, tu trebuia să știi că nu ai voie să lași caii singuri. Cu siguranță urșii i-au sfâșiat deja."

El era tot în apropierea mea și a spus într-o seară: "Am voie să te rog ceva?"

"Desigur!" am răspuns eu.

El a spus: "Frate Branham, roagă-te lui Dumnezeu ca El să-mi dea poneii înapoi. "

Eu am spus: "Dar Bud a spus că i-au mâncat urșii."

El a repetat: "Frate Branham, roagă-te lui Dumnezeu să îmi dea poneii înapoi. "

Eu am întrebat: "Crezi tu asta, Oscar?"

El a spus: "Eu cred. Dumnezeu a făcut-o sănătoasă pe mama mea; Dumnezeu ți-a spus unde este ursul și animalele sălbatice; dacă Dumnezeu știe unde sunt animalele sălbatice, atunci El știe și unde sunt caii mei."

Acum un an stăteam acolo cu Fred Sothmann care este aici în seara aceasta, și cu fiul meu Billy Paul. Duhul Sfânt s-a revărsat și eu am spus: "Oscar, tu vei găsi poneii tăi. Ei vor fi înzăpeziți." Acolo este scrisoarea care mi-a fost scrisă în ultima săptămână. Eu am primit-o vineri; este acolo în dosar. Acolo era scris: „Frate Branham, Oscar a găsit poneii înzăpeziți” Cum au trăit, nu știe

nimeni. În anotimpul acesta, în iunie, acolo este deja atâta zăpada - cum au putut să trăiască acolo în prăpastie, iama? Oscar a ajuns la ei pe schiuri. Bineînțeles că poneilor nu le putea da schiuri. Dar el i-a găsit acolo conform Cuvântului DOMNULUI! Poate se aude curios. Dar depinde ce fel de filet aveți.

Nu va concorda cu filetul denominațiunilor, ci numai cu Cuvântul. Dar există oameni pe pământ care cred Cuvântul. Va fi nevoie de o astfel de "piuliță" încât să poată scoate Mireasa afară, căci Mireasa și Mirele vor fi uniți. Este un Dumnezeu, și Dumnezeu este Cuvântul. Filetul trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul și va atrage Mireasa din aceste denominațiuni.

Da, El vroia să mă critice.

Știți voi, aceasta îmi amintește de ceea ce am vorbit azi dimineață, că Dumnezeu se ascunde în om.

Eu vă voi povesti încă o mică întâmplare, și apoi mă apropiu de încheiere. Îmi pare rău că v-am reținut circa 45 de minute. Același lucru i-am spus și acestui critic. Era într-o locuință creștină în care se credea în Dumnezeu. El aveau un băiat mic căruia îi era foarte frică de furtuni. Când începea să fulgere, lui îi era așa de frică încât se ascundea sub masă sau altundeva. Într-o seară urma să vină o furtună mare peste ferma în care locuiau. Pomii erau clătinați încolo și încoace, fulgera. Era deja târziu, și mama a spus: "Băiatule, mergi sus în pat. Ție nu trebuie să-ți fie frică. Mergi sus."

Astfel băiatul s-a dus în pijama pe scări în sus și cu lacrimi în ochi s-a uitat împrejur. El s-a urcat în pat, și-a tras pătura peste cap și a încercat să adoarmă, dar el nu putea să adoarmă pentru că la fereastră fulgera așa de tare. De aceea el a strigat: „O, mamă, vino sus și așează-te lângă mine!"

Ea a răspuns: "Băiatule, nu ți se va întâmpla nimic. Fulgerul nu îți poate face nimic."

Dar El a strigat mai departe: "Mama, vino sus și dormi cu mine."

Astfel mama s-a dus sus și s-a așezat lângă băiat în pat. Ea i-a spus lui: "Băiatule, fiul meu, mama ta vrea să îți spună ceva: noi suntem o familie creștină, credincioasă. Noi credem în Dumnezeu și mai credem că Dumnezeu se îngrijește de noi și în furtuni. Asta credem noi. Noi credem că Dumnezeu se îngrijește de ai Săi." Ea a spus: "Băiatule, eu vreau ca și tu să crezi asta. Nu te teme. Dumnezeu este cu noi, El ne va ocroti."

Băiatul a mai suspinat de câteva ori și apoi a zis: "Mamă, și eu cred aceasta. Dar dacă fulgerele sunt așa de aproape de fereastră, atunci aș vrea să-L simt pe Dumnezeu într-o învelitoare." Eu cred că mulți dintre noi maturii gândesc așa, că Dumnezeu se învelește. Pentru lume "lipsește o doagă", dar El atrage toți oamenii la Sine. Să ne rugăm.

Tată ceresc, câteodată se întâmplă aceste evenimente mici pentru un anumit scop. Așa de simplu cum este prezentat; noi totuși înțelegem limba în care se întâmplă. Noi îți mulțumim în seara aceasta, DOAMNE, că Însuși Dumnezeu a putut lua locuință în noi. Noi suntem așa de mulțumitori că sângele neprihănitului Isus, care a fost plinătatea lui Dumnezeu, plinătatea Dumnezeirii, a adus răscumpărarea. El și-a dat viața Lui prețioasă de bună voie; nimeni nu L-a obligat. El a făcut-o de bună voie, pentru ca noi să ne bucurăm în plinătatea prezenței Sale, în măreția supranaturală în care a locuit El, deoarece sufletul nostru a fost sfințit prin sângele Lui, pentru ca însuși marele Duh Sfânt să poată locui în noi și să devenim învățători, prooroci și multe altele pentru oamenii lipsiți, DOAMNE. Dumnezeu se descoperă prin darurile Lui luminând aceste daruri mari ale lui Dumnezeu în această epocă prezentă, modernă. A fost o comparație curioasă cu șurubul, DOAMNE, pe care am folosit-o. Noi recunoaștem, DOAMNE, că în epoca aceasta în care lumea a ajuns pe calea aceasta, că în bisericile de astăzi, când ei aderă la biserici și denominațiuni noi, trebuie să se ridice un bărbat cu Cuvântul care să fie considerat un nebun. Marele apostol Pavel a studiat teologia pentru preoți, și totuși el a mărturisit că a devenit un nebun pentru slava lui Dumnezeu. El s-a dezis de învățătura lui pentru ca oamenii să nu trebuiască să asculte cuvinte șlefuite. El a spus că nu a venit cu cuvinte strălucite și înțelepciune omenească, pentru ca credința lor să nu se bazeze pe aceasta. Dar biserica a ajuns astăzi acolo, cum s-a proorocit: „știi bine că, după plecarea mea, se vor vârfi între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma. ” Dar el a spus că a venit la ei sub dovada Duhului și puterii, pentru ca credința lor să fie ancorată în Dumnezeu. Tată, el a devenit un nebun pentru lume, pentru a-L recunoaște pe Isus.

Așa este astăzi cu noi, DOAMNE. Aici sunt oameni care sunt considerați nebuni pentru că sunt pregătiți să creadă în Dumnezeu, că El îi va vindeca și că El i-a ales pentru viața veșnică. Ei își sacrifică renumele slujindu-l pe El, mulțumindu-I Lui, slăvindu-L pe El, pentru că El le-a dat libertatea în Duhul pentru a se închina lui Dumnezeu. Ei sunt considerați nebuni, dar este scris că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât înțelepciunea omenească; căci oamenii nu L-au recunoscut pe Dumnezeu cu înțelepciunea lor, ci lui Dumnezeu I-a plăcut să salveze prin nebunia predicării pe acei care sunt aleși pentru răscumpărare. Noi ne rugăm, O, Dumnezeule, ca Tu, marele Urzitor al acestui Cuvânt, să vii în seara aceasta să-i salvezi pe cei pierduți și să-i vindeci pe cei bolnavi. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Eu Îl voi compara pe veșnicul Dumnezeu cu un diamant, pentru ca să nu fiți nedumeriți despre ceea ce v-am vorbit astăzi. Dacă un diamant este scos din stânca albastră a Africii - eu am vizitat minele de diamant și am văzut prin ce

procedeu se scot diamantele, cum este zdrobită piatra și apoi ies marile, strălucitoarele diamante albastre. Atunci nu au încă o formă anumită. Ele sunt numai că niște pietre mari și nu strălucesc încă. Sunt multe diamante, pietre care ies de acolo. Aceste diamante trebuie mai întâi șlefuite. Este ilegal să fi în posesia unui diamant neșlefuit. El trebuie să fie șlefuit și trebuie să poți dovedi printr-o chitanță unde l-ai cumpărat, căci este vorba despre milioane de dolari.

Eu Îl compar pe Dumnezeu cu un astfel de diamant. Un diamant este șlefuit pentru ca ceea ce este în el, strălucirea din diamant, să reflecteze. El trebuie șlefuit în bucățele mici, în forma unor triunghiuri mici. Dacă triunghiurile sunt șlefuite, lumina care cade pe el va reflecta șapte culori.

Observați: DOMNUL Dumnezeu a fost rănit din cauza fărâdelegilor noastre și bătut din cauza păcatelor noastre. EL, acest diamant mare, a fost șlefuit când L-au bătut, pentru ca darurile Lui să fie reflectate în Biserică. El nu este lumina, căci dacă soarele nu mai strălucește pe el, lumina trebuie să se întoarcă de unde a venit. Dar și cel mai mic ciob care este șlefuit, este folosit și nu este distrus. Chiar și ace de gramofon se fac din el. Aceste ace care sunt șlefuite din diamante, formează muzica care este înregistrată pe plăci. Eu sper că voi vedeți ce vreau să spun.

Dacă Hristosul bătut, darul lui Hristos, este pus pe Biblie, atunci se descoperă pentru credincioși tainele ascunse ale lui Dumnezeu. El cunoaște taina inimii, El Îl cunoaște pe fiecare în parte. Credeți voi asta? Diamantul nu spune: "Vedeți ce sunt eu." - de originea lui depinde. Diamantul este un diamant pentru că este din diamant. Așa sunt și darurile Duhului pentru un om, o parte din acel diamant. Ele au fost trimise și ne-au fost date ca daruri de tălmăcire, de predicare, învățătură, etc. Există cinci slujbe duhovnicești: apostoli, profeți, păstori, învățători și evangheliști. Toate acestea slujesc pentru zidirea trupului lui Hristos. Așa de sigur cum există învățători și păstori, așa trebuie să fie și prooroci. Asta știm noi.

Noi credem că Dumnezeu se va descoperi conform Bibliei în ultimele zile poporului Său - seminței alese - în statura unui prooroc. Asta concordă exact cu Cuvântul. Nu bărbatul este Dumnezeu, ci darul este Dumnezeu - el este "acul". Un ac de siguranță sau un ac de cusut nu ar putea face să cânte placa; numai diamantul. El este cel mai bun pentru aceasta. Un ac cu un vârf din diamant aduce tonul clar. Fie ca Dumnezeu să ne descopere în seara aceasta placa vieții voastre, ce nu este în ordine cu voi sau ce doriți de la Dumnezeu - fie ca Maestrul cel mare să pună acul pe care îl ține în mâna Lui pe viața voastră. Apoi noi vom recunoaște că El este aici.

Tată ceresc, o vei dăruia Tu înainte de a începe cu rândul de rugăciune? Nu pentru că vreau neapărat, dar Te rog să îngădui pentru ca oamenii să recunoască. Poate sunt străini aici pentru care trebuie să ne rugăm. Eu nu îi cunosc, dar Tu îi

cunoști. Pavel a spus: "Deci, dacă s-ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și de cel fără daruri, sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni? Dar dacă toți proorocesc, și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți. Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea eu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu, și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru. " Las-o în ceasul acesta târziu să fie din nou așa, DOAMNE. TU ai făgăduit și așa să se împlinească. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu vreau să știu câți oameni bolnavi sunt în seara aceasta aici. A împărțit Billy bilete de rugăciune? Au fost date? Da. Atunci cred că fiecare bolnav a primit un bilet de rugăciune. Eu nu știu ce ați scris pe ele. El vă împarte numai biletele și voi scrieți pe ele ce doriți. Este așa că voi ați primit numai biletul? Voi scrieți pe El ce doriți.

Eu nu vă cunosc. Câți știu că eu nu vă cunosc și voi sunteți bolnavi și spuneți: "Astăzi te-am auzit spunând: Dumnezeu se ascunde într-un trup omenesc; El se învește." Dacă voi aveți ochi spirituali, atunci puteți să-i deschideți, să-L vedeți pe El și să înțelegeți cine este El. Voi credeți că Isus a spus: "Adevărat, adevărat, vă spun, că, cine crede în Mine, va face și El lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl." Dacă voi credeți acum din toată inima, și voi sunteți bolnavi și știți că eu nu vă cunosc și nu știu ce problemă aveți, atunci ridicați mâna și spuneți: "Eu sunt bolnav; eu sunt în necaz." Câți au o dorință în inima lor, nu caz de boală, ci o altă cerință? Eu nu am văzut nici unul care nu și-a ridicat mâna.

Eu nu vă cunosc. Pe bărbatul care șade aici îl cunosc, este fratele James și cred că aceasta este sora James. Și pe fratele Ben îl cunosc. Câteodată vă cunosc numai din vedere. Fratele acesta face fotografiile.

La sfârșitul acestui mesaj voi da provocarea pe baza aceasta. Știți voi că Dumnezeu a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla în ultimele zile? El a dat făgăduința. Eu nu o pot împlini. Eu nu pot; El trebuie să o facă. El este singurul care o poate face; nu eu. Dar eu Îl cred; Altfel eu nu aș sta acum aici să vă spun ceva ce nu cred. Rugați-vă acum și spuneți: "DOAMNE Isuse, eu am fost învățat că în Biblie este scris că Tu ești acum Marele Preot care simte împreună cu noi în slăbiciunile noastre și care poate fi atins." Indiferent cine sunteți, spuneți simplu: "Eu Te cred. Prin credință eu accept ceea ce a spus bărbatul acesta astăzi." Aceasta mi-a zis îngerul: "Trebuie să îi faci pe oameni să creadă!" Dacă eu vă aduc Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu este vorba că trebuie să îmi dați mie crezare, ci să credeți Cuvântul. Dacă nu este în concordanță cu Cuvântul, atunci să nu credeți. Dar dacă credeți că este Cuvântul indiferent ce este: rugați-vă și credeți și vedeți dacă mai poate descoperi ce este în inima voastră. Fiecare știe ce

spune Biblia: "Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăişuri: pătrunde și judecă simțirile și gândurile inimii." Prin aceasta a recunoscut Avraam că este Dumnezeu când El i-a spus ce a zis și a gândit Sara acolo în cort. Când El a spus: "EU mă voi întoarce", Sara s-a gândit în inima ei: "Asta nu poate fi."

Eu am susținut că El este aici pentru a vă vindeca. Ce gândiți voi despre aceasta? Credeți simplu. Eu nu am o anumită închipuire, Tatăl ceresc știe aceasta. Mie trebuie să mi se arate mai întâi. Ce văd, spun; ce nu văd, bineînțeles că nu pot să spun. El mai este încă același Dumnezeu. Ar întări aceasta credința voastră dacă El ar face-o? Prin predica am ieșit un pic din concept. Dar El este aici; eu sunt sigur.

Eu văd un bărbat care are capul aplecat. Nevasta lui șede lângă el și se roagă și ea. Ei se află aici și au ceva pe inimă. Nevasta ta se roagă. Tu ai o greutate pe inimă. Este vorba despre soacra ta. Așa este! Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune ce are soacra ta? Eu nu te cunosc. Noi suntem străini. Așa este. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune despre ce este vorba la ea? Ea nu este aici. Eu văd că este o distanță mare. Ea este în est - în Ohio. Așa este! Ea suferă de o boală de sânge. Soția ta să ia batista cu care și-a șters lacrimile și să o așeze pe ea. Nu vă îndoiiți; ea se va însănătoși. Credeți voi asta?

Aici șade o femeie, chiar în fața mea. Ea plânge. Nu este ceva în ordine cu copilul? Eu nu știu. Nu, nu este asta. Ea are o dorință: ea dorește să primească botezul cu Duhul Sfânt. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Crede copilă, și vei primi.

Aici la sfârșitul rândului șade o doamnă. Ea se roagă. Eu îi sunt străin. Peste ea este o umbră. Tu ai avut operații. Eu cred că noi suntem străini unul pentru altul. Eu nu te cunosc și tu nu mă cunoști. Poate tu ai auzit de mine. Tu nu ești de aici; tu nu ești cunoscută printre noi. Tu vii din statul Wisconsin; din orașul Milwaukee. Tu ai cancer la piept. Tu ai avut multe operații una după alta, dar fără succes. Fie ca credința care a atins acum poala hainei Lui să primească și aceasta și să pătrundă adânc în inima ta. Să se întâmple! Crede numai!

Acolo în colț șade un bărbat care se roagă pentru mama lui. El îmi este străin. Eu nu îl cunosc. El se roagă pentru mama lui, și mama lui are aceeași boală ca femeia aceasta: cancer. Mai bine zis ei îi este teamă că este cancer. Și tu te rogi pentru un bărbat care are dureri de spate. Eu îl văd beat; el este alcoolic. El este fratele tău. Tu nu ești de aici, ci din Illinois. Crezi tu că Dumnezeu poate să îmi spună numele tău? Farmer. Așa este? Ridica mână ta. Crede!

Eu văd pe cineva care îngenunchează și se roagă peste cineva care este pe o targă. Crezi tu că ceea ce ai auzit este adevărul? Da. Dacă te-aș putea vindeca, aș veni și aș face-o, dar tu ești deja vindecat prin Hristos. Tu trebuie numai să crezi.

Femeia care stă acolo și se roagă, a vrut ca tu să fii atins. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Nici tu nu ești din orașul acesta, așa este, ci la fel din Illinois. Așa este. Orașul se numește East Moline, Illinois. Tu suferi de cancer. Tu ești soția unui predicator. Crezi tu? Tu vei muri dacă rămâi întinsă acolo. De ce nu îl primești în seara aceasta? Spune: în inima mea pot și mă ridic în credință peste tot ce este împotriva. Eu cred că sunt vindecată, eu sunt în prezența lui Dumnezeu." Crede, ridică-te și mergi acasă, căci tu ești vindecată. Ea o face. Credeți voi din toată inima? Să-L slăvim pe Dumnezeu!

Tată cresec, noi îți mulțumim pentru toată bunătatea și mila Ta. Noi îți mulțumim că Tu mai ești cu noi în mijlocul acestor necazuri, în aceasta lume stricată. Fie ca Duhul Tău, DOAMNE, să rămână întotdeauna cu noi. Noi vedem că Tu ești aici, o Dumnezeule; învăluit în carne omenească, locuiești Tu prin credință în inimile noastre, ne dai descoperiri și vedenii. Tu ești Dumnezeu în Biserica Ta, Dumnezeu în poporul Tău. Noi îți mulțumim pentru aceasta, DOAMNE. Fie ca în seara aceasta să creadă toți și să fie vindecați. În Numele lui Isus Hristos mă rog. Amin.

Câți de pe partea aceasta au bilete de rugăciune? Să vină prin coridorul din mijloc și pe partea aceasta să meargă înapoi. Voi de pe partea aceasta, veniți vă rog încoace și va așezați în rând. Treceți vă rog pe aici. După ce am terminat cu rândul acesta, să vină apoi cei de pe partea cealaltă.

Voi bătrânilor, veniți vă rog. Frate Roy, DOMNUL să te binecuvânteze. Eu nu am știut că ești acolo. Eu vreau ca și diaconii Bisericii să vină de acolo de unde sunt, dacă este posibil. Veniți și fiți de ajutor. Toți pentru care trebuie să ne rugăm: ridicați vă rog mână voastră. Spuneți după mine: "DOAMNE, eu cred. Ajută Tu necredinței mele. Eu cred că în prezența Ta totul este posibil, dacă eu urmez Cuvântul Tău și vor fi puse mâinile peste mine. Eu accept vindecarea mea, în Numele lui Isus. Amin." Dumnezeu să vă binecuvânteze. Gândiți-vă: "Rugăciunea credinței îl va salva pe bolnav. Dacă se vor pune mâinile peste ei, se vor însănătoșa." Lui Noe, El i-a spus: "Va ploua", deși până atunci nu plouase niciodată. El nu a spus: "Când se vor ruga pentru voi, veți fi sănătoși", ci El a spus: "Se vor însănătoșa."

El i-a zis lui Noe: "Va ploua", dar au trecut mulți ani până a plouat. El i-a spus lui Avraam că va avea cu Sara un fiu. A durat 25 de ani, dar el l-a primit. Prin Isaia El a spus: „O fecioară va naște", și au trecut 800 de ani până s-a împlinit. Așa este? El a fâgăduit. Indiferent cât de mult durează, El o face în orice caz. Credeți voi asta? Veniți acum în față.

Fratele Capps să conducă cântarea. Dă te rog tonul. Fiți toți în rugăciune acum.

Tatăl nostru creresc, noi vom pune mâinile acum peste acești oameni bolnavi în ascultare față de porunca Ta. Eu nu știu ce ai mai putea face, DOAMNE, căci Tu

ne-ai spus în Cuvântul Tău că ne-ai răscumpărat și vindecarea noastră. Tu ne-ai dovedit că Tu, Cuvântul, care poate judeca gândurile inimii, este în seara aceasta aici cu noi. Tu ai dovedit că ești printre noi. Eu Te rog Tată, ca Cuvântul Tău care nu poate greși să-i devină fiecăruia o astfel de realitate cum ai spus Tu: "Dacă puteți să credeți - nu vă îndoiiți, ci credeți - atunci puteți să-i spuneți muntelui: 'Mută-te', și dacă nu vă îndoiiți, ci credeți că se întâmplă, atunci se va întâmpla."

Tu i-ai poruncit omului să meargă și să aștepte trăirea de Rusalii. Tu nu ai spus câte ore sau câte zile, ci ai spus numai: "Așteptați până se întâmplă." Ei vin acum să primească vindecarea lor. Fie că ei să nu se mai gândească decât la vindecarea lor, până când vor fi eliberați de boala lor. Noi Te ascultăm, punând mâinile peste ei ca credincioși. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Treceți acum pe aici.

Tu ești deja vindecat, Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta este bine. Toți cântă: "Crede numai".

DOAMNE Isuse, eu mă rog peste aceste batiste; în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Poate putem cânta acum cuvintele acestea:

Acum eu cred!

Acum eu cred!

Totul este posibil;

Acum eu cred.

Crezi tu că ți se va da pentru ce te rogi? Să se întâmple.

Mai înainte am văzut venind printre rânduri pe unii din prietenii mei italieni din Chicago. Câți o cunosc pe sora Botozzi din Chicago? Voi știți că ea nu demult a avut o criză de nervi. Dar în dimineața aceea la micul dejun al oamenilor de afaceri creștini din Chicago, i-am vorbit sorei sub inspirația Duhului Sfânt. Eu m-am tras la o parte; ea a pierdut controlul asupra e. Eu am spus: "Soră tu nu vei trece imediat peste aceasta. Dar totuși tu te vei însănătoșa." Eu am spus: "Va dura între 18 uni și 2 ani. În acest timp te vei însănătoșa." Nu demult am vorbit cu ea. Eu am auzit mărturia ei Ea este așa de fericită ca niciodată. Ea a circulat cu mașina și nu a avut liniște. Se părea că prezența lui Dumnezeu a părăsit-o. Voi știți, ea a avut ceva cu nervii. Și dintr-o dată a venit peste ea, ca un val mare de bucurie. Puterea Duhului Sfânt era peste ea. Ea plângea și jubila și a avut un timp minunat. Asta s-a întâmplat acum trei, patru săptămâni. În penultima duminică am auzit mărturia ei. Ea a spus: "Frate Branham, când am venit înapoi, mi-am scris-o imediat. Eu am luat banda și erau exact 18 luni." Amin!

Îl iubiți? Nu este El minunat? Același Duh Sfânt care poate să spună totul dinainte, fără să fie ceva greșit în toți anii aceștia, a încercat astăzi să vă descopere prin Cuvântul Său că Dumnezeu nu este o ființă oarecare în depărtare sau ceva istoric, ci El trăiește - în prezent - și împlinește Cuvântul Său: El se ascunde după o perdea omenească în Biserica Sa, dar se descoperă prin credința voastră și a mea care se unește și devine o unitate. Eu nu pot face nimic fără voi, și voi nu puteți face nimic fără mine; noi nu putem face nimic fără Dumnezeu. Împreună formăm o unitate prin care se formează legătura. Dumnezeu m-a trimis cu un scop, voi credeți și se întâmplă. Așa este. A fost dovedit pe deplin. Indiferent ce este greșit cu voi, ce a spus cineva - dacă voi credeți din inimă că veți deveni sănătoși, atunci nu vă poate opri nimic. El a spus-o! Și El a spus: "Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece."

Credeți voi asta? Câți dintre voi se vor ruga pentru mine când voi merge la celelalte adunări? Eu sunt cineva care are nevoie de rugăciune. Toți, în afară de voi, m-au respins. Și totuși mai există acolo afară sămânță.

Eu am trimis o scrisoare în Africa de Sud. Ei nu au vrut să-mi permită să merg acolo, numai dacă voi semna că-l voi boteza pe fiecare în același loc prin scufundare de trei ori, și anume o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt; cu fața înainte. Într-un alt loc să botez în spate tot așa, și aceasta să predic ca învățătură. Eu le-am trimis o scrisoare în care am scris: "Duhul Sfânt a încercat să mă aducă înapoi în Africa în ultimii ani. El vrea să folosească slujba mea acolo unde într-o după masă treizeci de mii de oameni L-au primit pe Hristos." Eu am scris mai departe: "Gândiți-vă, sângele acestor suflete va fi cerut de la voi, nu de la mine. Eu m-am oferit să vin, dar voi nu-mi permiteți." Eu mă întreb ce se va mai întâmpla în zilele acestea în care Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost scos afară din Biserica prin respingerea Cuvântului. Dar totuși El s-a făcut de cunoscut poporului Său. Nu sunteți mulțumitori pentru aceasta?

În timp ce ei au trecut pe aici, am pus mâinile peste ei. Unele dintre femei sunt deja bătrâne, altele tinere; erau bărbați tineri și bătrâni. Ei sunt uzi ca și mine. Eu m-am gândit: "ei șed aici și ascultă Cuvântul, ceea ce restul lumii consideră nebunie." Dar ei sunt ca piulițele cărora Dumnezeu le da un filet, pentru a-i trage afară din boală. Este o făgăduință a Cuvântului. Gândiți-vă, vă va atrage. El a spus: „și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii." El vă va atrage pe toți. Sigur că o va face. Credeți-L numai. Puneți-vă credința în El; nu vă îndoiiți de El, ci credeți-L.

Rugați-vă pentru mine. Dacă nu aveți pe altcineva pentru care să vă rugați, atunci gândiți-vă la mine.

„Dumnezeu cu voi până ne vom revedea ”

Eu sunt așa de bucuros. Voi știți că există multe lucruri care nu le știu, dar există lucruri pe care le știu. Eu sunt așa de mulțumitor pentru voi. Eu sunt așa de bucuros că sunt în părtășie cu voi; eu sunt așa de bucuros că sunt unul dintre voi. Dumnezeu să fie cu voi. El va fi cu voi și nu vă va părăsi niciodată. El nu vă va părăsi niciodată. Voi ați pătruns prin perdea.

Eu sunt așa de bucuros, frate Palmer, să văd unul din frații slujitori din Georgia aici. Noi ne bucurăm că-l avem aici și pe fratele Junior Jackson, care este aici undeva în clădire - acolo în colț; și fratele Don Ruddel, care șade aici. O, sunt așa de mulți. Eu nu știu dacă am trecut cu vederea peste cineva. Aici este și fratele Ben Bryant, și alți mulți frați; Williard Collins. Noi ne bucurăm mult că sunteți aici. Să ne ridicăm pentru un moment. Noi vrem să ne aplecăm capetele.

„Dumnezeu cu voi, până ne vom revedea!”

Simțiți că Duhul vă este aproape? Noi ne aplecăm capetele acum pentru rugăciune. Noi vrem să încercăm să-i spunem fiecărui predicator că ne bucurăm că se află aici. Și pentru voi toți din Tennessee, Ohio și din toată țara. Eu am întâlnit astăzi femei aici care au venit din Boston. Și frații noștri de culoare de acolo au fost azi dimineață aici. Au venit mulți din diferite părți ale țării. Eu vă mulțumesc dragi și credincioși prieteni. Dumnezeu cu voi. Eu vă numesc prietenii mei. Gândiți-vă ce a spus Isus despre aceasta (Ioan 15, 14-17). Un prieten ne este mai aproape ca un frate.

Noi ne aplecăm acum capetele. Dumnezeu să fie cu voi până ne vom revedea în câteva zile. Eu vreau să-l rog pe bunul și credinciosul frate Richard Blair să facă rugăciunea de încheiere.